

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 15 stycznia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Sp. z o.o. w K.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *Sp. z o.o. w K.* od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 18 października 2018 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) *Sp. z o.o. w K.* na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmT 17/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 października 2018 r. Nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) na podstawie art. 210 ust. 1 – 3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954, zwanej dalej „Pt”) w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm. zwanej dalej „ustawą o wruist”) oraz na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) *Sp. z o.o. w K.* (powód), w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2015, 2016 i 2017 nałożył na (...) *Sp. z o.o.* kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez powoda danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

1. według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. w wysokości 3750 PLN (słownie: trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych),
2. według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. w wysokości 3750 PLN (słownie: trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych),
3. według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 3750 PLN (słownie: trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych).

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie zaskarżając decyzję w całości zarzucając Prezesowi UKE:

1. nierozpatrzenie całości dowodów będących w posiadaniu Prezesa UKE i nie zebranie dowodów w sposób wyczerpujący, tj. pominięcie sprawozdań (...) Sp. z o.o. związanych z przychodami osiągniętymi przez powoda w latach 2015 – 2017 pomimo, iż sprawozdania te zostały przekazane pozwanemu tj. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1 Pt,
2. przyjęcie, że powód pomimo nieposiadania infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację oraz nie świadczenia usług telefonicznych i usług rozprowadzania programów radiowych w okresie 2015 – 2017 powinien przekazywać informacje o tym Prezesowi UKE, podczas gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny nie posiadający takiej infrastruktury, sieci i budynków i nie świadczący takich usług nie podlega takiemu obowiązkowi informacyjnemu, tj. naruszenie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. ustawy o wruist w zw. z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt
3. określenie wysokości kary pieniężnej na podstawie szacunkowych dochodów, podczas gdy powód 2015 r. osiągnął przychód w wysokości 0 zł, w 2016 r. osiągnął przychód z działalności telekomunikacyjnej w wysokości (...)zł, a w 2017 r. osiągnął przychód z działalności telekomunikacyjnej w wysokości (...)zł, tj. naruszenie art. 77 § 4 k.p.a. w związku z art. 210 ust. 3 Pt, ponieważ Prezes UKE dysponował informacjami pozwalającymi ustalić przychód, a tym samym wysokość kary,
4. błąd ustaleniach faktycznych dotyczących stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia Spółki, polegający na skumulowaniu kar w ramach jednego postępowania i jednej decyzji za 3 lata oraz przyjęcie, że brak przekazywania spowodował szkodę, podczas gdy w niniejszym stanie faktycznym o żadnej szkodzie mowy być nie może.

W oparciu o przedstawione zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości bądź z ostrożności procesowej o jej zmianę w taki sposób, że zmieniona zostanie kara pieniężna w następujący sposób: za 2015 r. wyniesie 100 zł, za 2016 r. wyniesie 200 zł, za 2017 r. wyniesie 400 zł.

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z przepisnymi normami.

Domagał się także o przeprowadzenia dowodów wskazanych w treści uzasadnienia odwołania tj.:

- dowodu z formularza FO6 za 2016 r. na okoliczność przychodów osiągniętych w 2016 r., świadczenia usług w modelu hurtowym przez powoda, braku posiadania infrastruktury telekomunikacyjnej, braku posiadania sieci telekomunikacyjnych, braku posiadania budynków umożliwiających kolokację, braku świadczonych usług telefonicznych, braku świadczonych usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych w 2016 r.
- z dokumentacji finansowej powoda za 2016 r. na okoliczność przychodów osiągniętych przez powoda w 2016 r.
- z dokumentacji finansowej powoda za 2015 r. na okoliczność przychodów osiągniętych przez powoda w 2015 r.
- formularza OO za 2017 r. na okoliczność świadczenia usług hurtowych przez powoda, braku posiadania infrastruktury telekomunikacyjnej, braku posiadania sieci telekomunikacyjnych, braku posiadania budynków umożliwiających

kolokację, braku świadczonych usług telefonicznych, braku świadczonych usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych w 2017 r.

W odpowiedzi Prezes UKE żądał oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

Wniósł również o przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy – na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści zaskarżonej decyzji Prezesa UKE.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił w sprawie następujący stan faktyczny i prawny.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o wruist Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych oraz budynkami umożliwiającymi kolokację. Natomiast zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist w celu wykonania powyższego obowiązku państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania powyższego obowiązku informacyjnego, dane o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Ponadto na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy o wruist Minister Administracji i Cyfryzacji wydał rozporządzenie z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz.U, z 2014, poz, 276), w którym określił:

- rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji,
- elektroniczny format przekazywania danych,
- szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji,
- wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełnienia.

W przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji, jak również w przypadku nieudzielenia informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni podlegają karze zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Przepis art. 29 ust. 2 ustawy o wruist przewiduje obowiązek przekazania Prezesowi UKE informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, o niewykonaniu którego stanowi art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt.

Przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE aktualnych, zgodnych ze stanem faktycznym, kompletnych oraz adekwatnych do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w

art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych dotyczy powoda, w związku z tym, że w całym roku 2015, 2016 i 2017 był on oraz do dnia wydania decyzji był nadal przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt., ponieważ bezsporne jest, że w ww. czasie oraz w chwili wydania zaskarżonej decyzji jest on wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem (...).

Bezsporne jest również, że powód nie przedłożył w terminach ustawowych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za lata 2015, 2016 i 2017, gdyż nie przekazał ich za pośrednictwem Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SIIS) służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiających kolokację, wg stanu na dzień 31 grudnia 2015, 2016 i 2017.

Zawiadomieniem z dnia 13 lipca 2018 r. znak: (...) (k. 1 akt adm.) Prezes UKE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2015, 2016, 2017. W tym piśmie Prezes UKE wezwał powoda do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Jednocześnie poinformował powoda o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania.

Ponadto Prezes UKE na podstawie art. 123 § 1 w związku z art. 75 § 1 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 pkt 1 Pt postanowił włączyć do akt sprawy przedmiotowego postępowania administracyjnego materiał dowodowy w postaci kopii decyzji z dnia 14 grudnia 2017 r. (k. 9 – 12V akt adm.) nakładającej karę pieniężną w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt za rok sprawozdawczy 2014 i 2015 znak: (...) oraz wydruk z elektronicznej bazy Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, stan na dzień 11 kwietnia 2018 r. (k. 5 – 7V akt adm.)

Zawiadomienie z dnia 13 lipca 2018 r. zostało poprawnie awizowane w dniu 1 sierpnia 2018 r. oraz powtórnie poprawnie awizowane w dniu 9 sierpnia 2018 r. (k. 16 akt adm.) Po bezskutecznym upływie 14 – dniowego okresu przechowywania w placówce pocztowej zawiadomienie zostało w dniu 17 sierpnia 2018 r. zwrócone Prezesowi UKE z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. W związku z tym zawiadomienie na podstawie art. 44 § 4 k.p.a. zostało uznane za doręczone i pozostawiono je w aktach sprawy.

Bezsporne jest powód nie zajął stanowiska w sprawie, a także nie przekazał danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r.

W dniu 18 października 2018 r. Prezes UKE wydał decyzję nr (...) (k. 17 – 21 akt adm. , w której nałożył na powoda trzy kary pieniężne za trzy delikty administracyjne polegające na niewypełnieniu przez niego obowiązku udzielenia informacji, , to jest nieudzielenie informacji za lata 2015 – 2017, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest nieuzasadnione, a zaskarżona nim decyzja okazała się prawidłowa. W szczególności nie potwierdził się żaden z zarzutów postawionych przez powoda.

Wbrew stanowisku odwołania Prezes UKE zgromadził w postępowaniu administracyjnym wystarczające dowody dla wydania decyzji. Podkreślenia wymaga fakt całkowitej bierności powoda w toku tego postępowania, a w szczególności brak reakcji na wezwanie o podanie wysokości przychodu osiągniętego w 2017 r. Spowodowało to konieczność zastosowania przewidzianego w takiej sytuacji rozwiązania określonego w przepisie art. 210 ust. 3 Pt,

to jest szacunkowego ustalenia podstawy wymiaru kar pieniężnych. Według tego przepisu Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

W przypadku powoda jako podstawa wymiaru kary zasadnie przyjęta została kwota 500.000 zł, jako że postawiony mu był zarzut popełnienia deliktów z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt.

Nie jest przy tym istotny fakt, iż powód uprzednio przekazał pozwanemu Prezesowi Urzędu Formularz OO za 2017 r. z podanym przychodem za 2017 r. z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej, ponieważ po pierwsze dane powinny być przedstawione w odpowiedzi na wezwanie pozwanego w konkretnym postępowaniu, a po drugie powinny dotyczyć całego przychodu podmiotu wzywanego, a nie tylko przychodu z działalności telekomunikacyjnej.

Z kolei wnioskowane w odwołaniu dowody z dokumentacji finansowej powoda za rok 2015 i 2016 nie mogły, co jest oczywiste, dokumentować przychodu powoda osiągniętego w roku 2017.

Reasumując przywołane dowody byłyby nieprzydatne dla ustalenia przychodu osiągniętego przez powoda w 2017 r. i dlatego zostały pominięte w postępowaniu sądowym.

W kolejnym zarzucie powód twierdził, że nie miał obowiązku przesyłania pozwanemu danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, gdyż nie posiada infrastruktury telekomunikacyjnej. Jednak z uważnej lektur treści tego przepisu wynika, że przesłanka skutkującą podleganiem obowiązkowi informacyjnemu nie jest posiadanie infrastruktury, ale posiadanie przymiotu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którym powód niezaprzecalnie był. Z tego powodu podlegał ww. obowiązkowi. Jednocześnie należało zwrócić uwagę powoda na to, że nieposiadanie infrastruktury czy też nieświadczanie określonych telekomunikacyjnych usług jest również informacją potrzebną Prezesowi UKE do wykonywania jego zadań określonych w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist. Obowiązek przekazania danych o infrastrukturze telekomunikacyjnej, w tym o jej nieposiadaniu wynika także z rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 276), w którym zostały określone wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełnienia. Jeśli więc dane wymienione w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wynoszą „0”, to powinny zostać przedstawione w odpowiednim formularzu organowi regulacyjnemu ewentualnie w odpowiednim oknie formularza powinna zostać informacja jakie dane nie zostają przesłane i dlaczego. Trzeba też dodać, że wszystkie dane muszą być przekazywane w formie elektronicznej – wyłącznie za pośrednictwem SIIS i w sposób ustalony w przewidzianej do tego celu instrukcji użytkownika dostępnej w zakładce „Pomoc” na stronie internetowej służącej do przekazywania omawianych danych (...) która powinna być powodowi znana z racji wykonywania działalności telekomunikacyjnej (tak pozwany w niekwestionowanych twierdzeniach z odpowiedzi na odwołanie k - 66 akt sąd.).

Przechodząc do oceny wysokości wymierzonych powodowi kar pieniężnych należało zważyć, czy organ regulacyjny prawidłowo ustalił ich wysokość przy uwzględnieniu ustawowych przesłanek określonych w art. 210 ust. 2 Pt. Według tego przepisu ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Odnośnie do zakresu naruszenia należało zważyć, że wypełnienie przez przedsiębiorców obowiązku informacyjnego z art. 29 ust. 2 wruist jest niezbędne dla wykonywania przez Prezesa UKE jego ustawowych zadań polegających, między innymi, na inwentaryzacji usług i infrastruktury telekomunikacyjnej oraz opracowaniu na jej podstawie analizy dostępu do usług szerokopasmowych i oceny ekonomicznej opłacalności inwestycji telekomunikacyjnych, na podstawie których dokonywana jest identyfikacja obszarów wymagających udzielenia wsparcia w postaci pomocy

publicznej na budowę na takich terenach sieci dostępowej mającej zapewnić świadczenie usług szerokopasmowego dostępu o prędkości co najmniej 30 Mb/s. Niezależnie od tego zebranie pełnych danych zapewnia Prezesowi UKE możliwość prawidłowej oceny funkcjonowania rynków telekomunikacyjnych i raportowania o stanie rynku za rok ubiegły (art. 192 ust. 1 pkt 4 i 3 Pt).

W związku z tym nieprzekazanie przez powoda wymaganych prawem informacji za każdym razem prowadziło do zniekształcenia obrazu stanu rynku telekomunikacyjnego. Wobec tego zakres naruszenia należało uznać za znaczny.

Jeśli chodzi o przesłankę dotychczasowej działalności powoda, udowodniony został w postępowaniu administracyjnym fakt wcześniejszego ukarania go karami pieniężnymi nałożonymi prawomocną decyzją pozwanego Prezesa Urzędu z dnia 30 maja 2018 r. znak (...) (k 9 -12v. akt adm.) za dwukrotne niewykonanie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt. Sąd nie podzielił stanowiska odwołania, według którego uprzednie nałożenie sankcji pieniężnej za inny delikt administracyjny podlegający kognicji Prezesa UKE nie może być okolicznością obciążającą w ramach oceny dotychczasowej działalności powoda. Tożsamość porównywanych czynów niedozwolonych nie jest bowiem niezbędna do ustalenia czy dotychczasowa działalność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego powinna skutkować podwyższeniem nakładanej na niego kary. W przypadku powoda istotne jest, że był już uprzednio dwukrotnie ukarany za podobne czyny polegające na niedopełnieniu obowiązku informacyjnego wobec Prezesa UKE, co jest okolicznością obciążającą wynikającą z jego dotychczasowej działalności telekomunikacyjnej, zwiększającą wymiar kary.

Co do możliwości finansowych powoda są one wystarczające dla zapłacenia kary 3750 zł przy ustalonej na kwotę (...)zł podstawie jej wymiaru (szacunkowy przychód w 2017 r.) za każdy z trzech stwierdzonych w zaskarżonej decyzji deliktów administracyjnych. Jednocześnie należało stwierdzić, że w przypadku każdego z nich kara maksymalna mogła wynieść (...) zł.

Zdaniem Sądu sankcje pieniężne nałożone w niższej niż w decyzji wysokości byłyby dla powoda symboliczne w porównaniu do ustalonego przychodu i nie spełniłyby przypisanych im funkcji represyjnej, prewencyjnej i edukacyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie podlegało oddaleniu w całości na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., gdyż nie było uzasadnionych podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu ograniczonych do wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika pozwanego w kwocie 720 zł orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. i § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 r., poz. 1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania tj. 20 listopada 2018 r.

Sędzia SO Andrzej Turliński